

Cílem práce je přehlédnout Patočkovu pojetí existence jako (trojího) pohybu. Patočka svou koncepcí usiluje o konkretizaci a rozšíření pojetí existence z Heideggerova Sein und Zeit především ve dvou ohledech, které se v něm zdají opomenuty: pokud jde o tělesnost a intersubjektivitu existence. Práce se nejprve věnuje těm Heideggerovým motivům, z nichž Patočkovu pojetí především roste, a sleduje Patočkovu interpretaci Aristotelovy filosofické přírodovědy, na jejímž základě je možné pochopit, v jakém smyslu pro Patočku existence skutečně je pohybem. Třetí část práce se zabývá Patočkovou radikalizací Aristotelova pojetí pohybu. Na tomto základě práce ve čtvrté části referuje o Patočkově pojetí existence jako trojího pohybu v několika jeho textech. Poslední část se pokouší vyjasnit vztah mezi Patočkovou koncepcí a protikladem autenticity a neautenticity.